
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 135, mei 2016

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het *“woord van de gerechtigheid”* staat in contrast tot *“de eerste beginselen van de uitspraken van God”* (Hebr. 5:12). Het *“woord van de gerechtigheid”* duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de *“vaste spijs”* (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om *“het einddoel van het geloof”* (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
 e-mail: roel@velemaweb.nl
 weblog: <http://velemaweb.nl>
 Facebook: <https://www.facebook.com/roel.velema.5>

Melchizedek

*“En **Melchizedek**, de koning van Salem, bracht brood en wijn; hij nu was een priester van God, de Allerhoogste. En hij zegende hem en zei: Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde, en geprezen zij God, de Allerhoogste, die uw vijanden in uw macht heeft overgeleverd. En hij [Abram] gaf hem van alles de tienden”* (Gen. 14:18-20).

Melchizedek is een van de merkwaardigste personen in de Bijbel. We komen zijn naam twee keer tegen in het Oude Testament, in Genesis 14:18 en Psalm 110:4. Daarna verschijnt hij opnieuw, in het Nieuwe Testament, in Hebr. 5-7 (5:6,10; 6:20; 7:1,10,11,15,17).

Met Melchizedek, koning van Salem (vgl. Ps. 76:3), en priester van God de Allerhoogste, gaan we terug naar de vroegste geschiedenis van Jeruzalem (ca. 1850 v. Chr.). Het Hebreeuwse woord *shalom*, dat is afgeleid van het woord ‘Salem’, betekent ‘vrede’. Salem is de naam die Jeruzalem in de oudheid had. Salem komt voor de eerste keer voor in de Bijbel in Gen. 14:18, waar we lezen dat er een koning was over deze stad van vrede, namelijk *Malki-Tsedek*, zoals de Joden ‘Melchizedek’ uitspreken.

Melchizedek in het Oude Testament

De naam “Melchizedek” betekent *“koning van de gerechtigheid”* (vgl. Hebr. 7:2), en komt maar twee keer in het Oude Testament voor, en beide Schriftgedeelten zijn Messiaans in hun context. Verder komt de naam acht keer voor in het boek Hebr. en de uitleg van wie Melchizedek is in het boek Hebr., kan alleen maar begrepen worden door de antitype-type relatie met het Oude Testament te bestuderen.

Het Oude Testament kent twee vormen van priesterschap, het Levitische priesterschap en het priesterschap van Melchizedek. Het Levitische priesterschap was toegewezen aan de zonen van Aäron en was verbonden met de oude Mozaïsche wetgeving.

Van het priesterschap naar de ordening van Melchizedek is maar één priester bekend, namelijk Christus Zelf. Jezus is Hogepriester naar de ordening van Melchizedek, niet “een hogepriester”. Sommigen zeggen dat Melchizedek Christus Zelf was, maar dat is onjuist. De Zoon van God kwam maar één keer op aarde als de LAATSTE Adam. Melchizedek is een type van Christus, niet Christus Zelf. Christus behoort als Hogepriester niet tot de hogepriesters naar de ordening van Aäron, want Christus kan niet en is nooit een Levitisch priester geweest, omdat Hij kwam uit de stam Juda. Christus is het Lam van God dat gegeven is aan de wereld, niet om zonden te bedekken, zoals onder Levi, maar om de zonden weg te nemen.

Wat betekent de uitdrukking “*priesterschap naar de ordening van Melchizedek*”? Hiervoor moeten we naar het boek Hebrëeën gaan, naar Hebrëeën 5:6; 6:20; 7:11-17, waar we zien dat dit priesterschap eeuwig, hemels en onvernietigbaar is. Zoals van Melchizedek geen geslachtsregister bekend is en Abram zich onderwerpt aan Melchizedek, zo vormt Melchizedek een type van Christus in Zijn eeuwig priesterschap onder het Nieuwe Verbond.

Melchizedek ontmoet Abraham

Melchizedek ontmoet Abram na de overwinning van Abram op de koningen van het Oosten. Melchizedek bracht hem brood en wijn als koning en priester van de Allerhoogste. Melchizedek zei daarbij:

“Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde, en geprezen zij God, de Allerhoogste, die uw vijanden in uw macht heeft overgeleverd” (Gen. 14:19,20). En Abram gaf Melchizedek van alles de tienden. Tweeduizend jaar later deelde Christus, waarvan Melchizedek de type of voorafschaduwing is, brood en wijn met Zijn discipelen en zei:

“En terwijl zij aten, nam Jezus een brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan zijn discipelen en zei: Neemt, eet, dit is mijn lichaam. En Hij nam een beker, sprak de dankzegging uit en gaf hun die en zei: Drinkt allen daaruit. Want dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden. Doch Ik zeg u, Ik zal van nu aan voorzeker niet meer van deze vrucht van de wijnstok drinken, tot op die dag, dat Ik haar met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk mijns Vaders” (Matt. 26:26-29).

De type-antitype relatie is duidelijk. De bediening van Melchizedek in Genesis is gericht op de zegen van Abram en in de antitype zal Christus, de Grotere Melchizedek, allen onder het verbond met Abraham zegenen. Het brood en de wijn hebben betrekking op het volbrachte werk van Christus als Lam dat al voor de grondlegging van de wereld is geslacht, dat wil zeggen, naar de ordening van Melchizedek was Hij al gereed om Zijn leven af te leggen en ons als zonen aan te nemen.

De dag dat Abram de zegen van Melchizedek ontving, was na de overwinning op de vier koningen van het Oosten (Gen. 14:1-17). De geschiedenis is als volgt. Er waren vier sterke koningen en vijf zwakkere koningen:

De vier koningen waren (Gen. 14:1):

1. Amrafel, de koning van Sinear
2. Arioch, de koning van Ellasar
3. Kedorlaomer, de koning van Elam
4. Tideal, de koning van de volken

De vijf koningen waren (Gen. 14:2):

1. Bera, de koning van Sodom
2. Birsa, de koning van Gomorra
3. Sineab, de koning van Adama
4. Semeber, de koning van Zeboim
5. Zoar, de koning van Bela.

De vier koningen, onder leiding van Kedorlaomer, de koning van Elam, trokken ten strijde tegen vijf schatplichtige Kanaänitische koningen die in opstand waren gekomen. Kedorlaomer en zijn bondgenoten namen daarbij Sodom in en voerden ook Lot en de zijnen als krijgsgevangenen weg. Abraham bevrijdde hen met 318 man (Gen. 14:14b), en versloeg de vier koningen tot blijdschap van de koning van Sodom (Gen. 14:17). Bij die strijd kwam Kedorlaomer blijkbaar om het leven.

Abraham aanvaardde de zegen van Melchizedek (zie schilderij van **Peter Paul Rubens** ca.

1625) na zijn overwinning op de koningen van het oosten en erkende Melchizedek als van een hogere orde dan hij zelf toen hij hem tienden gaf en erkende dat het mindere door het meerdere wordt gezegend (Hebr. 7:7). Levi daarentegen, was een nazaat van Abraham en daarom minder dan hij. Melchizedek is daarom meerder ten opzichte van Levi en zijn nakomelingen, en van Aäron en zijn zonen. Het Levitische priesterschap was tijdelijk en afgedaan met de afschaffing van het Oude Verbond.

De Zoon van God handelt op geen enkele wijze als hogepriester onder de Levitische wet. Zijn priesterschap is in de hemel (vgl. Hebr. 8:4). Het Oude Verbond is verleden tijd, want de wet en de profeten gaan tot Johannes (Luc. 16:16). Wie God nu zoekt, is verbonden met het hemelse priesterschap van Christus naar de ordening van Melchizedek.

Melchizedek in de Psalmen

*"Van David. Een psalm. Aldus luidt het woord des Heren tot mijn Here: Zet u aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gelegd heb als een voetbank voor uw voeten. De Here strekt van Zion uw machtige scepter uit: heers te midden van uw vijanden. Uw volk is een en al gewilligheid ten dage van uw heerban; in heilige feestdos rijst uit de schoot van de dageraad de dauw uwer jonge mannen voor u op. De Here heeft gezworen en het berouwt Hem niet: Gij zijt priester voor eeuwig, naar de wijze van **Melchizedek**. De Here is aan uw rechterhand. Hij verplettert koningen ten dage van zijn toorn; Hij houdt gericht onder de heidenen, hoopt lijken op, verplettert hoofden op het wijde veld. Hij drinkt onderweg uit de beek; daarom heft hij het hoofd op" (Ps. 110).*

Zo'n duizend jaar nadat Melchizedek Abram had ontmoet, citeert David Melchizedek en vermeldt dat Christus, onze Heer, een priester is naar de wijze (ordering) van Melchizedek. In de huidige bedeling zit Christus aan de rechterhand van de vader in het Heilige der Heiligen van de hemelse tabernakel. Aan het einde van deze bedeling zal Hij al Zijn vijanden als een voetbank voor Zijn voeten hebben gelegd. In de komende eeuw, in het Messiaanse tijdperk, zal Hij heersen vanuit "Zion" (Jeruzalem; vgl. Ps. 126:1; Jes. 1:26,27). De Here zal heersen vanuit Zion temidden van zijn vijanden (Ps. 110:2) en "*koningen verpletteren ten dage van Zijn toorn*" (Ps. 110:6). Psalm 110:2-7 verwijst daarom naar het Messiaanse tijdperk, te beginnen met een Nieuw Verbond dat God met Israël zal sluiten met een nieuw priesterschap, naar de wijze van Melchizedek. Wat deze wijze inhoudt, lezen we in de brief aan de Hebreeën die weer zo'n duizend jaar later is geschreven.

Psalm 110 verwijst in zijn geheel naar de eeuwige Priester-Koning van Israël die vanuit Zion over alle volkeren zal heersen en alle opstand en rebellie tegen Hem zal wegvagen en vrede in deze wereld brengen. De Messias is Christus Zelf die zal terugkeren in macht en heerlijkheid. De eerste drie verzen van Psalm 110 handelen over Christus als Koning, terwijl het centrale vers (vers 4) zijn eeuwig priesterschap laat zien. In de laatste drie verzen (vers 5-7) zien we de Koning-Priester als overwinnaar en heeft Hij het mandaat gekregen van de Vader om de Messiaanse heerser te zijn aan wie alle macht in hemel en op aarde is gegeven.

In Psalm 110 zien we Christus als Koning-Priester. Geen enkele koning van Israël was tevens een priester. Ook David was nergens een priester, want hij kwam uit de stam van Juda die geen priesterschap kende. Het is een geweldige bemoediging in deze tijd dat de Here vanuit Zion een machtige scepter zal uitstrekken (Ps. 110:2). Met haar valse messias, de antichrist, zal ook de Islam van het wereldtoneel worden weggevaagd en zal de moslim beseffen aan wat voor misleiding hij zich eeuwenlang heeft overgegeven, om tot de erkenning te komen dat er slechts één God is, de God van Israël en dat Christus, de Zoon van God, de ware Messias van de wereld is. De Messias zal de wereld met een ijzeren roede heersen en "*elke morgen verdelgen alle goddelozen van het lands, en uit de stad des Heren uitroeien alle bedrivers van ongerechtigheid*" (Ps. 101:8).

Melchizedek in het Nieuwe Testament

“Zoals Hij ook op een andere plaats spreekt: Gij zijt priester in eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek” (Hebr. 5:6).

“... door God aangesproken als hogepriester naar de ordening van Melchizedek” (Hebr. 5:10).

“Waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan naar de ordening van Melchizedek hogepriester geworden in eeuwigheid” (Hebr. 6:20).

“Want deze Melchizedek, koning van Salem, priester van de allerhoogste God, die Abraham bij zijn terugkeer na het verslaan van de koningen tegemoet kwam en hem zegende” (Hebr. 7:1).

“Want hij was nog in de lendenen van zijn vader, toen Melchizedek deze tegemoet kwam” (Hebr. 7:10).

“Indien nu het Levitische priesterschap het volmaakte gebracht had (immers, daaronder heeft het volk de wet ontvangen), waarom was het dan nog nodig, dat een andere priester naar de ordening van Melchizedek opstond, van wie niet gezegd werd, dat hij naar de ordening van Aaron is?” (Hebr. 7:11).

“En nog veel duidelijker wordt het, als naar het evenbeeld van Melchizedek een andere priester opstaat” (Hebr. 7:15).

“Want van Hem wordt getuigd: Gij zijt priester in eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek” (Hebr. 7:17).

Het Nieuwe Testament, in Hebreeën 5-7, ontvouwt de geestelijke betekenis van Melchizedek op een wonderlijke wijze als de overgang van het Oude Verbond naar het Nieuwe Verbond.

Het boek Hebreeën sprak in hoofdstuk 3 al van het huis van Mozes en het huis van Christus (Hebr. 3:1-6). Het huis van Christus is hoger dan het huis van Mozes. Beide huizen hadden hun specifieke wetten, verbonden en priesterschap.

Het huis van Mozes, onder de wet van Mozes, kende het Levitische priesterschap, dat naar de ordening van Aaron was en tijdelijk en onvolmaakt was (Hebr. 7:11).

Het huis van Christus kent de wet van Christus: *“hun, die zonder wet zijn, ben ik geworden als zonder wet (hoewel niet zonder de wet van God, want ik sta onder de wet van Christus) om hen, die zonder wet zijn, te winnen” (1 Cor. 9:2).*

“Verdraagt elkanders moeilijkheden; zo zult gij de wet van Christus vervullen” (Gal. 6:2).

Het boek Hebreeën toont in alles aan dat in het huis van Christus er een “BETER verbond” (Hebr. 7:22; 8:6), een BETER en blijvend bezit is (Hebr. 10:34). Er is een BETER offer van toepassing is (Hebr. 11:4), en er wacht ons een BETER vaderland (Hebr. 11:6).

Hebreeën 7:11 laat zien dat in het huis van Christus ook een BETER priesterschap van toepassing is en dat de wet van Zijn huis nu de wet is die in onze hart is geschreven.

Het Oude Verbond dat God met Israël sloot, was een tijdelijk verbond. Het bloed van dieren was niet in staat zonden te vergeven, alleen te bedekken. God had altijd een Nieuw Verbond op het oog, een verbond dat hij in de toekomst nog met Israël zal sluiten:

“Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des Heren. Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de Here: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des Heren, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken” (Jer. 31:31-34).

“Als Hij spreekt van een nieuw verbond, heeft Hij daarmee het eerste voor verouderd verklaard. En wat verouderd en verjaart, is niet ver van verdwijning” (Hebr. 8:13).

Er komt een dag dat het Oude Verbond voorgoed zal verdwijnen, en verouderd en verjaard zal zijn verklaard. Dit betekent dat ook het priesterschap dat bij dat Oude Verbond behoort, zal verdwijnen.

“Indien nu het Levitische priesterschap het volmaakte gebracht had (immers, daaronder heeft het volk de wet ontvangen), waarom was het dan nog nodig, dat een andere priester naar de ordening van Melchizedek opstond, van wie niet gezegd werd, dat hij naar de ordening van Aaron is? Want uit een verandering van priesterschap volgt noodzakelijk ook een verandering van wet. Want Hij, van wie aldus wordt gesproken, heeft behoord tot een andere stam, waaruit niemand met het altaar te doen had: het is immers duidelijk, dat onze Here uit Juda is gesproken, ten aanzien van welke stam Mozes met geen woord van priesters gerept heeft. En nog veel duidelijker wordt het, als naar het evenbeeld van Melchizedek een andere priester opstaat, die dit niet geworden is krachtens een wet met een voorschrift betreffende vleselijke afkomst, maar krachtens een onvernietigbaar leven. Want van Hem wordt getuigd: Gij zijt priester in eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek. Want een vroeger voorschrift wordt wel afgeschaft, als het zonder kracht en nut is, (immers de wet heeft in geen enkel opzicht het volmaakte gebracht) maar thans wordt een betere hoop gewekt, waardoor wij nader tot God komen” (Hebr. 7:11-19).

Het Levitische priesterschap heeft niet het volmaakte gebracht en de wet van Mozes was niet in staat om te rechtvaardigen, maar bedoeld om de overtredingen te doen blijken en de mensen tot geloof in Christus te brengen. Daarom was God er van het begin af aan op gericht het Oude Verbond te doen verdwijnen en met Israël een Nieuw Verbond te sluiten.

Dit verbond ligt voor Israël nog in de toekomst en houdt noodzakelijkerwijs een verandering van wet en van priesterschap in. Bij het Nieuwe Verbond hoort de wet van Christus en het priesterschap naar de ordening van Melchizedek.

Hoe zit dit dan met ons gelovigen, christenen die uit de heidenen tot geloof zijn gekomen. Wel, God heeft met christenen nooit een verbond gesloten, maar wij hebben wel deel aan de zegen van het Nieuwe Verbond. Daar hoort een wet bij en dat is de wet van Christus, zijn leven dat Hij leeft als ons. Daar hoort ook een priesterschap bij en dat moet het priesterschap zijn naar de ordening van Melchizedek, want Christus' priesterschap is nooit verbonden met het Levitische priesterschap:

“Het is immers duidelijk, dat onze Here uit Juda is gesproten, ten aanzien van welke stam Mozes met geen woord van priesters gerept heeft. En nog veel duidelijker wordt het, als naar het evenbeeld van Melchizedek een andere priester opstaat, die dit niet geworden is krachtens een wet met een voorschrift betreffende vleselijke afkomst, maar krachtens een onvernietigbaar leven.”

Het bloed en het priesterschap van Melchizedek

We vinden het woord 'bloed' niet expliciet vermeld in Genesis 14 en Psalm 110 waar het over Melchizedek gaat, maar een verdere blik laat ons wel degelijk de plaats van het bloed zien: :

“Want als reeds het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen? En daarom is Hij de middelaar van een nieuw verbond, opdat, nu Hij de dood had ondergaan, om te bevrijden van de overtredingen onder het eerste verbond, de geroepenen de belofte der eeuwige erfenis ontvangen zouden. Want waar een testament is, moet noodzakelijk van de dood van de erflater melding gemaakt worden; een testament toch wordt alleen van kracht, indien er iemand gestorven is, daar het nog geen gevolg heeft, zolang de erflater leeft. Daarom is ook het eerste verbond niet zonder bloed ingewijd. Want nadat door Mozes elk gebod volgens de wet aan al het volk was medegedeeld, nam hij het bloed der kalveren en der bokken met water, scharlaken wol en hysop en besprengde het boek zelf en al het volk, zeggende: Dit is het bloed van het verbond, dat God u heeft voorgeschreven. En ook de tabernakel en al het gereedschap voor de eredienst besprengde hij evenzo met bloed. En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving. Noodzakelijk moesten dus hiermede de afbeeldingen van de hemelse dingen gereinigd worden, maar de hemelse dingen zelf met BETERE offeranden dan deze. Want Christus is niet binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in de hemel zelf, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen; ook niet om Zichzelf dikwijls te offeren, gelijk de hogepriester jaarlijks met ander bloed dan het zijne in het heiligdom gaat, want dan had Hij dikwijls moeten lijden sinds de grondlegging der wereld; maar thans is Hij eenmaal, bij de voleinding der eeuwen, verschenen om door zijn offer de zonde weg te doen” (Hebr. 9:13-26).

Melchizedek kwam Abram tegemoet met brood en wijn, waarvan Jezus later zei dat het brood zijn lichaam was en dat de wijn het bloed was van zijn (Nieuwe) Verbond. (Matt. 26:26-29). Zoals het bloed van bokken en stieren was verbonden met het Oude Levitische verbond, is het Nieuwe Verbond gebaseerd op BETERE offeranden, het eeuwige offer van Christus.

Christenen als koningen en priesters

“(En Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt) Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden! Amen” (Openb. 1:6)

“En Gij hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde” (Openb. 5:10).

Christus bezit de unieke combinatie van koning en priester die we ook in zijn type zien, Melchizedek. Christus en christenen zullen tot in eeuwigheid niet meer gescheiden worden, met dit verschil dat wij niet Christus Zelf zijn en Hij de Schepper is en wij altijd het schepsel blijven. Maar wij zijn Christus in onze menselijke vorm (Gal. 2:20), en daarom is Christus onze Mozes, is Christus onze Jozua en is Christus onze Melchizedek. Daniël zegt het heel krachtig: *“...maar het volk dat zijn God kent, zal sterk zijn en daden doen” (Dan. 11:32).*

Het koning-priesterschap heeft alles te maken met het eerstgeboorterecht waar de Bijbel over spreekt. Bij de eerste komst van de Here Jezus op aarde presenteerde de Heer zich als de Koning van de Joden en bood Israël het hemelse deel van het koninkrijk aan, dat is het koninkrijk der hemelen. Dit koninkrijk werd aangeboden op basis van het natuurlijke recht van Israël als eerstgeborene zoon van God (Ex. 4:22,23). In het Oude Testament was er namelijk iets bijzonders met een eerstgeborene. Hij bezat de rechten van de eerstgeborene. Wat waren de rechten van de eerstgeborene?

1. Een dubbel deel van de erfenis (Deut. 21:15-17). De eerstgeborene kon het extra deel verliezen vanwege zonde, zoals we zien bij Esau en Ruben.
2. Een positie van gezag - koninklijke bediening (Gen. 27:37; 43:33)
3. Een positie van priesterschap - priesterlijke bediening (Num. 8:17-19)

Deze twee rechten (de koninklijke en priesterlijke) zien we ook in het koning-priesterschap van Melchizedek. Melchizedek zegende Abraham met brood en wijn. In het Messiaanse tijdperk zal Christus, maar nu als zegen op het Nieuwe Verbond, op gelijke wijze, als Priester naar de ordening van Melchizedek, het zaad van Abraham zegenen. Ook christenen, als zaad van Abraham, zullen dan met Christus heersen als mede-erfgenamen in de functie van koningen en priesters. In Psalm 2:8 lezen we dat de “erfenis” zal bestaan uit volken tot bezit. Dit zal een dubbel deel van de erfenis zijn, want deze erfenis heeft betrekking op een heerschappij die zowel met de hemel als met de aarde is verbonden.

Om het komende koninkrijk goed te begrijpen, moeten we goed het onderscheid zien tussen het hemelse deel en het aardse deel van het komende koninkrijk.

Zonder dit onderscheid is het onmogelijk te zien waar het om gaat in het Nieuwe Testament met betrekking tot Gods plannen en doelstellingen. De Schrift noemt in het bijzonder drie zonen: *Christus, Israël en de Gemeente*. Al deze drie zonen zijn eerstgeboren zonen: 1) Ex. 4:22,23: *“Israël is mijn eerstgeboren zoon.”* 2) Col. 1:15,18: *“Christus is de eerstgeborene uit de doden en de eerstgeborene der ganse schepping.”* 3) Hebr. 12:23: De Gemeente als eerstgeborene: *“een plechtige vergadering van eerstgeborenen.”* Al deze drie zonen zijn zaad van Abraham (Gal. 3:15,16,29), en het dubbel deel omvat de heerschappij van het hemelse deel over het aardse deel van het komende koninkrijk. Israël heeft haar hemelse deel, het koninkrijk der hemelen, verspeeld (Matt. 21:43), en heeft alleen haar aardse deel over. De aardse beloften die daarmee zijn verbonden, zullen straks in alle heerlijkheid worden vervuld.

Voor christenen geldt precies hetzelfde: het dubbel deel is voorwaardelijk. Dat moet ook, want in het Oude Testament waren de rechten van de eerstgeborene ook voorwaardelijk en het patroon, dat in het Oude Testament is vastgelegd, moet in heel de Schrift onveranderlijk van kracht blijven. Daarom zegt het Nieuwe Testament ook: *“dit is hun overkomen tot een voorbeeld voor ons...Daarom, wie meent te staan ziet tot dat hij niet valle”* (1 Cor. 10:11,12). Het koninkrijk der hemelen werd aan Israël aangeboden bij de eerste komst van Christus. Toen Johannes de Doper optrad, predikte hij: *“Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen”* (Matt. 3:2). Het was dezelfde prediking die door de Here en de discipelen werd verkondigd (Matt. 4:17; 10:7). De Joden moeten direct begrepen hebben welk koninkrijk hier werd bedoeld, want dit kon alleen het koninkrijk zijn dat door Satan en zijn gevallen engelen werd bestuurd. Alhoewel de nadruk in het Oude Testament lag op een aards koninkrijk, waren er genoeg verwijzingen naar het hemelse deel van het koninkrijk. Zo verwachtte Abraham een *“hemels vaderland”* (Hebr. 11:16) en waren de Joden bekend met een heerschappij van en vanuit de hemel (Dan. 6:26). Vooral door de tegenwerking van de Farizeeën en Schriftgeleerden, werd de Koning en het aanbod van Zijn koninkrijk, en daarmee het deel krijgen aan de heerschappij vanuit hemelen, verworpen. De climax vinden we in Matthéüs 12, waar de Farizeeën de werken van de Heer aan de Satan toeschreven. De Heer reageerde hierop dat deze zonde *“niet vergeven zou worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomstige eeuw [het Messiaanse tijdperk]”* (Matt. 12:32). Het leidde de Heer ertoe te zeggen: *“Daarom zeg Ik u, dat het Koninkrijk van God [het koninkrijk der hemelen] van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt”* (Matt. 21:43). Dit vers, dat een kernvers vormt van het evangelie naar Matthéüs, laat zien dat het aanbod van het koninkrijk der hemelen zou overgaan naar een ander “volk”, namelijk de Gemeente van Jezus Christus.

Het aanbod van het koninkrijk der hemelen heeft niets te maken met een aanbod van eeuwig heil, maar met het doel van het christelijke leven. Ons eeuwig heil heeft te maken met Efeziërs 2:8,9, maar het aanbod van het koninkrijk der hemelen heeft te maken met het aanbod van heerschappij met Christus in het komende Messiaanse koninkrijk (Openb. 2:26), waar we geroepen zijn tot zowel koningschap als tot priesterschap. Door de verbondenheid van christenen als leden van het lichaam van Christus en Zijn leven als ons in onze menselijke vorm, zullen we heersen als koningen en priesters tot in eeuwigheid op basis van het priesterschap van Melchizedek. Het is zaak dit voorrecht voor wat betreft het Messiaanse tijdperk niet te missen.

Studievragen

1. Wat weet je van Melchizedek?
2. Wat betekent zijn naam?
3. Waar kom je Melchizedek tegen in de Bijbel?
4. Welke priesterschappen kent het Oude en Nieuwe Verbond?
5. Welke relatie heeft de christen tot het priesterschap van Melchizedek?
6. Welke delen van het komende koninkrijk ken je?
7. Wat houdt het eerstgeboorterecht in de Bijbel in?